

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 044533 26 Uvp 2
Sarajevo, 05.02.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Čaušević - Dučić Mirsade, kao članova vijeća, te Kazić Edine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja M.Đ. iz S., Ul. J. broj ..., protiv akta broj: 05/02-19-II-850/23 od 05.06.2023. godine, tuženog Ministarstva komunalne privrede, infrastrukture, prostornog uređenja, građenja i zaštite okoliša Kantona Sarajevo, u upravnoj stvari inspekcijaskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužitelja, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 044533 23 U od 13.10.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.02.2026. godine, donio je slijedeće:

R J E Š E N J E

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 044533 23 U od 13.10.2025. godine odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ovog rješenja, kojim je kao neosnovana odbijena tužiteljeva žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Službe za opću upravu i inspekcijske poslove Općine Stari Grad Sarajevo broj: UP-I-09-19-2653/20-AŠ od 27.02.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem, tačka I dispozitiva, naređuje se tužitelju kao investitoru da u roku od 5 (pet) dana od dana prijema ovog rješenja u ul. J. broj ..., na zemljištu označenom kao dio k.č. br. 1076, k.o. S. I (novi premjer), što po starom premjeru odgovara dijelovima k.č. br. 151 i 152; mahala XLI i dijelu k.č. br. 118; mahala XXXVI, izvrši slijedeće:

- ukloni (poruši) izgrađeni prizemni objekat poslovne namjene, tlocrtne "L" osnove, površine cca 80,00 m², pokriven jednovodnim kosim krovom sa pokrovom od lima (prema Idejnom projektu iz 2018.godine);
- zaziđivanje dva otvora u vanjskom zidu objekta koji je u legalizaciji, a u kojima su uspostavljena unutrašnja vrata u funkciji fizičke veze između prizemnog poslovnog objekta površine cca 80,00 m² (prema Idejnom projektu iz 2018.godine, koji je potrebno ukloniti) i poslovnog objekta koji je u legalizaciji površine cca 115,00 m² (prema Idejnom projektu iz 2015.godine) pri čemu oba objekta čine jednu poslovnu namjenu;
- te da vrati teren u prvobitno stanje izvedenih radova.

Tačkama II, III, IV i V dispozitiva rješenja određeno je da je subjekt nadzora dužan o izvršenju odmah, u pismenom obliku, obavijestiti nadležnog inspektora koji je donio rješenje o upravnoj mjeri, a najkasnije u roku od 3 (tri) dana, nakon što je rješenje postalo izvršno; da

ukoliko investitor u ostavljenom roku ne izvrši naređenje iz tačke I dispozitiva ovog rješenja, isto će se izvršiti prinudnim putem na teret investitora, zatim da će se zaključak o troškovima izvršenja naknadno donijeti, te da žalba izjavljena na ovo rješenje ne odlaže njegovo izvršenje.

Protiv navedene presude prvostepenog suda tužitelj je dana 12.11.2025. godine u skladu sa odredbom člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima podnio zahtjev za vanredno preispitivanje, koji je Kantonalni sud u Sarajevu sa spisom predmeta dostavio ovom Sudu na postupanje. U zahtjevu je navedeno da pobijana presuda nije pravilna i zakonita, a što je rezultat povrede federalnih zakona, te da se zahtjev podnosi i zbog povrede pravila zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari u smislu odredbe člana 41. stav 3. Zakona o upravnim, odnosno zbog toga što je sud povrijedio odredbu člana 89. stav 2. Zakona o inspekcijama Kantona Sarajevo („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 2/17 i 33/21, 48/99 i 61/22), a iz razloga koji su u navodima zahtjeva detaljno obrazloženi, te je predloženo da se zahtjev usvoji, pobijana presuda preinači ili ukine.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije.

Ovaj sud je prethodno ispitao da li u konkretnom slučaju postoje procesno-pravni uslovi za podnošenje Vrhovnom sudu Federacije BiH zahtjeva tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke i njegovo meritorno rješavanje, pa je našao da ne postoje iz slijedećih razloga:

Stvarna nadležnost za rješavanje po zahtjevima za vanredno preispitivanje sudske odluke određena je odredbom člana 41. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 9/05), kojim je propisano da protiv pravomoćne odluke kantonalnog suda donijete u upravnom sporu stranka može podnijeti zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovnom sudu Federacije ili Kantonalnom sudu. Kao kriterij za ocjenu nadležnosti suda kojem se može podnijeti ovo vanredno pravno sredstvo u stavu 2. i 3. istog člana uzeta je povreda materijalnog zakona, odnosno drugog propisa zbog kojeg se pobija pravosnažna odluka kantonalnog suda nezavisno od povrede pravila postupka, jer su ta pravila uvijek propisana federalnim zakonom ili drugim federalnim propisom, pa je stavom 2. propisano da je Vrhovni sud stvarno nadležan da odlučuje po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona ili drugog federalnog propisa ili zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari, a prema odredbi stava 3. istoga člana kantonalni sud je stvarno nadležan da odlučuje po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede kantonalnog zakona ili drugih kantonalnih propisa ili zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari.

Iz citiranih zakonskih odredbi proizilazi da je stvarna nadležnost za odlučivanje po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke određena zavisno od toga da li je pravosnažna odluka donesena primjenom federalnih ili kantonalnih materijalnih zakona i drugih propisa, odnosno da li se pravosnažna odluka pobija zbog povrede federalnih ili kantonalnih materijalnih zakona i drugih materijalnih propisa. Kada se pravosnažna odluka pobija samo zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari tada bi i Vrhovni sud Federacije kao i kantonalni sud mogli biti stvarno nadležni za odlučivanje po zahtjevu za vanredno preispitivanje, a kao kriterij za određivanje stvarne nadležnosti između Vrhovnog suda Federacije i kantonalnog suda u tom slučaju uzima se ocjena da li je pravosnažnom odlukom povrijeđen federalni materijalni zakon i drugi federalni materijalni propis, odnosno da li se pravomoćna odluka pobija zbog primjene takvog

zakona i propisa, pa bi Vrhovni sud Federacije bio stvarno nadležan da odlučuje po takvom zahtjevu. U suprotnom ako je pravomoćna odluka donesena primjenom kantonalnog materijalnog zakona i drugog kantonalnog materijalnog propisa, odnosno ako se pobija zbog primjene takvog zakona i propisa za odlučivanje po zahtjevu stvarno nadležan je kantonalni sud.

U konkretnom slučaju pobijanom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu odbijena je, tužiteljeva tužba isključivo primjenom odredbi Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo ("Službene novine Kantona Sarajevo", broj: 24/17 i 1/18), a i osporeno rješenje tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa koje mu je prethodilo, doneseni su primjenom ovog kantonalnog zakona i odredbi kantonalnog Zakona o inspekcijama, pa slijedi da je u konkretnom slučaju za odlučivanje po zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje stvarno nadležan kantonalni sud.

Obzirom da iz stanja spisa predmeta proizilazi da je presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 044533 23 Uvp od 26.01.2026. godine, već odlučeno o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 044533 23 U od 13.10.2025. godine (podnesena direktno Kantonalnom sudu dana 20.10.2025. godine), to je predmetni zahtjev za vanredno preispitivanje podnesen Vrhovnom sudu Federacije dana 12.11.2025. godine protiv navedene presude Kantonalnog suda nedopušten, jer kao što je naprijed navedeno o zahtjevu za vanredno preispitivanje u skladu sa odredbom člana 41. stav 1. Zakona o upravnim sporovima može odlučivati Vrhovni sud Federacije ili kantonalni sud, a ne Vrhovni sud Federacije i kantonalni sud, što bi ovdje bio slučaj.

Obzirom na navedeno ovaj Sud se, primjenom člana 44. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, riješio kao u izreci.

Zapisničar
Kazić Edina, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.